

**Uchwała Nr XLII/814/10**  
**Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego**  
**z dnia 31 sierpnia 2010 r.**

**dotycząca przyjęcia projektu uchwały w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego.**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.), oraz art. 23 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.), uchwała się co następuje:

**§ 1**

Przyjmuje się projekt uchwały w sprawie wyznaczenia obszaru chronionego krajobrazu, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały.

**§ 2**

Projekt uchwały, o którym mowa w § 1 podlega uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie.

**§ 3**

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

**§ 4**

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa  
Warmińsko-Mazurskiego

**Julian Osiecki**

**Uchwała Nr .....Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiegoz dnia ..... w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego.**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz.1590, zmiany: Dz.U. z 2002 r. Nr 23, poz.220, Nr 62, poz.558, Nr153, poz.1271, Nr 214, poz.1806; z 2003 r. Nr 162, poz.1568; z 2004 r. Nr102, poz.1055, Nr 116, poz.1206; z 2006 r. Nr 126, poz.875, Nr 227, poz.1658; z 2007 r. Nr173, poz.1218; z 2008 r. Nr180, poz.1111, Nr 216, poz.1370, Nr 223, poz. 1458; z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675), w zw. z art. 23 ust. 2 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, zmiany: Dz.U. z 2009 r. Nr 215, poz. 1664; z 2010 r. Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804) uchwała się co następuje:

**§ 1**

Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 49243 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie elckim na terenie gmin: Stare Juchy, Kalinowo, Prostki, Elk i miasta Elk, w powiecie giżyckim na terenie gminy Wydminy, Giżycko, w powiecie oleckim na terenie gmin: Świętajno, Olecko.”.

**§ 2**

Opis granic Obszaru, o którym mowa w § 1 stanowi załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

**§ 3**

Granice Obszaru określa mapa sytuacyjna, stanowiąca załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

**§ 4**

1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne – stosowanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników

małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;

- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradel, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
  - 8) zwalczanie szkodników owadzich i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie metod chemicznego zwalczania dopuszcza się tylko przy braku innych alternatywnych metod;
  - 9) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
  - 10) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę;
  - 11) kształtowanie właściwej struktury populacji zwierząt, roślin i grzybów stanowiących komponent ekosystemu leśnego;
  - 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych;
  - 13) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;
  - 14) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, w szczególności poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych.
2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:
- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
  - 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolno środowiskowego - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
  - 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
  - 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
  - 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
  - 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
  - 7) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodnoblotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
  - 8) eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe

biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;

- 9) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 10) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych;
- 11) melioracje nawadniające zalecane są w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

### 3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
- 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogenych i zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) poprzedzane analizą bilansu wodnego zlewni;
- 8) zapewnienie swobodnej migracji rybnom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
- 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień lub zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 11) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 12) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 13) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu; uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 14) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać

ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

## § 5

1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.) po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej w celu poprawy stanu środowiska, po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

- 1) złóż kopalni udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej; - po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalni.

2) złóż kopalni udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m<sup>3</sup>/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały - po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalni.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;

2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;

3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych - w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzonych projektów planów w stosunku do których zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie uchwały.

## § 6

Nadzór nad Obszarem sprawuje Zarząd Województwa Warmińsko - Mazurskiego.

## § 7

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

## § 8

Traci moc rozporządzenie nr 154 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 198, poz. 3105).

## § 9

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Sejmiku Województwa  
Warmińsko-Mazurskiego

**Julian Osiecki**

## **Uzasadnienie**

Zgodnie z art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.), do wyłącznej właściwości Sejmiku Województwa należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami i statutem województwa do kompetencji Sejmiku Województwa. Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) Sejmik Województwa wyznacza obszar chronionego krajobrazu, określa jego nazwę, położenie, sprawującego nadzór, dokonuje ustaleń dotyczących czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazów właściwych dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części wybranych spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, a wynikających z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmiana granic obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały Sejmiku Województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin, z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Projekt uchwały Sejmiku Województwa w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego zgodnie z art. 23 ust. 3 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) wymaga uzgodnienia z Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w Olsztynie. Proponowane zmiany przebiegu granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego zostały przedłożone do zaopiniowania: Radzie Miasta Ełk, Radą Gmin: Stare Juchy, Kalinowo, Prostki, Ełk, Wydminy, Giżycko, Świętajno, Olecko, które zaopiniowały je pozytywnie z wyjątkiem Rad Gminy Wydminy, która nie zajęła stanowiska w powyższej sprawie. Dyrektor Parku Krajobrazowego Puszczy Rominckiej również pozytywnie zaopiniował propozycje zmian.

Załącznik Nr 1 do projektu uchwały Sejmiku  
Województwa Warmińsko - Mazurskiego w sprawie  
wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza  
Ełckiego

## **Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego**

Granica Obszaru biegnie od przecięcia granicy administracyjnej gminy Kruklanki z drogą Sołtmany - Gawliki Wielkie na południowo-wschodnim skraju jeziora Sołtmany i od tego punktu biegnie wzdłuż granicy gminy Kruklanki w kierunku północno-wschodnim, do punktu jej przecięcia z linią energetyczną SN (do tego punktu obszar posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich); następnie wzdłuż linii energetycznej na południowy wschód do drogi Szczypały Orłowskie - Orłowo i dalej tą drogą na południe, by po krótkim odcinku skrócić w drogę polną, biegnącą na wschód w kierunku jeziora Sowa; drogą tą do skraju lasu rosnącego wokół jeziora Sowa i wzdłuż linii lasu do granicy administracyjnej gminy Świętajno; wzdłuż granicy gminy otacza jezioro Sowa i biegnie dalej w kierunku południowym do drogi wojewódzkiej Olecko - Wydminy, przecina ją, a następnie biegnie dalej w kierunku południowym drogą powiatową Pietrasze - Szczecinowo; w północnej części Szczecinowa skręca w drogę wiejską, biegnącą na wschód, do stacji transformatorowej, tam skręca na południowy wschód i wzdłuż linii energetycznej dochodzi do drogi lokalnej w południowym rejonie wsi (droga ta łączy Szczecinowo z Gorłówką), dalej tą drogą biegnie do pierwszego skrzyżowania, po czym zmienia kierunek na południowo wschodni, biegnąc wzdłuż drogi łączącej się dalej z drogą Gorłówek - Stare Juchy; drogą tą podąża w kierunku miejscowości Stare Juchy i następnie przed niewielkim kompleksem leśnym skręca w kierunku wschodnim drogami polnymi, kilkakrotnie zmieniając kierunek podąża do wsi Zawady Ełckie, otaczając jednocześnie od północy jezioro Zawadzkie, dochodzi do drogi Zawady Ełckie - Gorłówek gdzie skręca w kierunku północno-wschodnim i podąża wzdłuż drogi Zawady Ełckie - Połom, a następnie drogą polną do styku z kompleksem leśnym (ALP), dalej wzdłuż zachodniego skraju tego kompleksu do rzeki Ełk; wzdłuż prawego brzegu Ełku w kierunku północnym, a następnie północno-zachodnim do mostu powyżej wsi Kije; za wsią Kije skręca w kierunku zachodnim wzdłuż cieku wodnego do styku z granicą administracyjną gminy Świętajno, biegnie nią na północny zachód, po czym w miejscu jej załamania skręca na zachód, linią prostą łącząc się z drogą polną na południowym skraju lasu; przy oddziale nr 91 skręca w kierunku północnym dochodzi do granicy gminy, którą podąża na północny zachód, a następnie na wschód; dalej wzdłuż granicy lasu (przecinając drogę Pietrasze - Wronki) do drogi biegnącej do miejscowości Jelonek, tą drogą w kierunku północno-wschodnim do wsi Jelonek, ze wsi Jelonek biegnie drogą w kierunku południowo wschodnim do styku ze starym torowiskiem; wzdłuż tego torowiska do przecięcia z drogą Wronki - Zalesie (od wsi Jelonek do wspomnianej drogi posiada wspólną granicę z OChK Puszczy Boreckiej), dalej biegnie wzdłuż torowiska do drogi wojewódzkiej Gryzy - Dunajek - Świętajno; wzdłuż tej drogi przez miejscowość Dunajek i Świętajno do wsi Gize; następnie wzdłuż drogi Gryzy - Świętajno (aż do północnego skraju jeziora Świętajno posiada granicę wspólną z OChK Jezior Oleckich) i ze wsi Gize prowadzi drogą gminną w kierunku południowo-wschodnim, a następnie północno-wschodnim do wsi Zajdy i wschodniej granicy lasu w okolicach kol. Kukowo; dalej wschodnim skrajem kompleksu leśnego do drogi krajowej Olecko - Ełk; następnie wzdłuż tej drogi na południe do wsi Gąski (wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości Zatyki obszar posiada wspólną granicę z OChK Doliny Łęgi); ze wsi Gąski biegnie nadal na południe wzdłuż drogi polnej Gąski - Romejki do jej przecięcia się z granicą administracyjną gminy Ełk; następnie wzdłuż tej granicy do przecięcia z drogą polną Świdry - Czaple; następnie w kierunku południowym tą drogą do wsi Czaple (na odcinku od skrzyżowania z drogą do miejscowości Babki Gąseckie do skrzyżowania z drogą na Chełchy posiada granicę wspólną z OChK Doliny Łęgi), za wsią skręca na południowy zachód wzdłuż drogi lokalnej Czaple - Krokocie; dalej wzdłuż rowu melioracyjnego biegnącego w kierunku północno-zachodnim oraz wzdłuż granicy lasu do drogi polnej na południowym skraju kompleksu leśnego i drogą leśną w kierunku zachodnim do wsi Płociczno, drogą przez wieś, a następnie wschodnim skrajem kompleksu leśnego do linii kolejowej Ełk - Olecko; wzdłuż tej linii w kierunku północno-wschodnim do skraju lasu i dalej skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż linii lasu do drogi Przykopka - Chełchy, a następnie tą drogą do skrzyżowania z drogą krajową nr 16 Ełk-Augustów.; następnie



skręca w kierunku północno-wschodnim wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą powiatową Sędki - Pisanica (od miejscowości Przykopka do tego punktu posiada granicę wspólną z OChK Doliny Łęgi), dalej biegnie wzdłuż drogi Sędki - Pisanica do południowego skraju lasu, tam wkracza na drogę w kierunku jeziora Selmęt Wielki., dochodzi do drogi Laski Wielkie - Łoje, następnie w odległości 300 m od linii brzegowej jeziora Selmęt Wielki dochodzi do drogi polnej i tą drogą w kierunku południowo-wschodnim, przecinając linię kolei wąskotorowej, do drogi Sypitki - Pisanica; następnie drogą tą przez most na rzece Lega (tu posiada granicę wspólną z OChK Jezior Rajgrodzkich) i dalej wzdłuż drogi na zachód do torów kolejowych; następnie wzdłuż torów w kierunku zachodnim do b. PGR Regielnica, w tej wsi skręca na południowy zachód, drogą dochodzi do drogi powiatowej Ełk - Wiśniowo Ełckie, dalej drogą tą w kierunku południowo-wschodnim, za jeziorem Regielskim skręca na południe w drogę polną i dochodzi nią do wsi Regiel; dalej na południowy wschód drogami lokalnymi, przez wieś śelazki i Dąbrowskie (łącznie z jeziorkiem wewnątrz wsi), do wsi Długosze i przed Długoszami skręca na zachód i wzdłuż linii lasu dochodzi do granicy województwa; wzdłuż tej granicy w kierunku zachodnim, a następnie na południe, wzdłuż zachodniej linii brzegowej jeziora Toczyłowo, do granicy lasu i stąd linią prostą do drogi gruntowej, w południowej części wsi Bogusze i do drogi wojewódzkiej Bogusze - Nowa Wieś Ełcka; wzdłuż tej drogi w kierunku północno-zachodnim do wsi Nowa Wieś Ełcka i w północnej części Nowej Wsi Ełckiej biegnie wzdłuż linii brzegowej rzeki Ełk do torów kolejowych, następnie wzdłuż torów w kierunku południowo-zachodnim, ponownie wzdłuż drogi, aż do wsi Szarejki, omijając od północnego wschodu zabudowania wsi Maleczewo; w Szarejkach skręca na południowy zachód wzdłuż drogi Mostoły - Ełk i biegnie nią do wsi Mąki, za którą skręca w kierunku północnym do PGR Szarek; od miejscowości Szarek w kierunku północno-zachodnim drogami polnymi, a w końcowym fragmencie także wzdłuż linii energetycznej, do drogi krajowej nr 16; następnie skręca w kierunku północnym wzdłuż tej drogi, a następnie za wsią Buniaki wkracza na drogę lokalną, którą dociera do wsi Bartosze i wzdłuż drogi powiatowej Bartosze - Rożyńsk na zachód do skrzyżowania z linią kolejową, omija Różyńsk wzdłuż tej linii i za tą miejscowością ponownie wkracza na drogę, drogą tą w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy Stare Juchy, wzdłuż niej w kierunku południowo-wschodnim do lasu i od skrzyżowania drogi z linią kolejową przed wsią Różyńsk (do tego punktu posiada granicę wspólną z OChK Jezior Orzyskich), później dochodzi do lasu, a następnie jego skrajem do wsi Grabnik, dalej dochodzi do drogi Woszczele - Grabnik i biegnie nią na północny zachód, by za wsią Grabnik skrócić w kierunku północnym wzdłuż drogi polnej, zachodnim skrajem lasu do drogi prowadzącej do wsi Liski, drogą do wsi, a następnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż drogi polnej do granicy administracyjnej gminy Stare Juchy; dalej wzdłuż tej granicy w kierunku zachodnim do punktu, gdzie granica gminy załamuje się na południe; dalej od tego punktu drogą polną, omija od północnego wschodu zabudowania wsi Płowce i Stare Krzywe; dalej drogą polną na północ do granicy gminy Stare Juchy, granicą gminy na północny-zachód, a potem północny-wschód do skraju lasu (wzdłuż fragmentu granicy gminy Stare Juchy Obszar posiada wspólną granicę z OChK Jezior Orzyskich), dalej biegnie skrajem lasu, potem drogą leśną Radzie - Kałtki, miejscowości Kałtki drogą na północny-zachód w kierunku miejscowości Panistruga, do skraju lasu, skrajem lasu do Wydmin (trzykrotnie przecinając linię kolejową Ełk-Giżycko), dalej w Wydminach wzdłuż drogi na północny-zachód do jeziora Wydmińskiego, drogą wzdłuż jego południowo-zachodniego brzegu do drogi Wydminy - Sucholaski, drogą tą na północny-zachód do Sucholasek i dalej drogą Sucholaski - Żywki, w południowej części kompleksu leśnego skręca na zachód w drogę polną, dochodzi nią do lasu; wzdłuż jego granicy do drogi prowadzącej do Krukłina i tą drogą biegnie po granicy lasu około 500 m na wschód, następnie 650 m na północ, dochodzi do drogi polnej prowadzącej do Krukłina, tą drogą na zachód (około 50m) i dalej po granicy lasu, skręca na południe (około 150m), następnie na zachód (około 50m) i na północ (około 150m) dochodzi ponownie do drogi polnej prowadzącej do Krukłina, tą drogą na zachód, dochodzi do wyrobiska żwirowni i przecina to wyrobisko do granicy lasu, następnie przechodzi po granicy lasu na południe aż do drogi polnej prowadzącej do Krukłina i tą drogą do drogi Kruklin-Żywki, drogą tą na północny-zachód a następnie na północ do skraju lasu (wzdłuż drogi Kruklin - Żywki posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich), biegnie skrajem lasu na południowy-wschód (aż za miejscowości Mazuchówka i Wydminy), na wschód od Wydmin dochodzi do drogi polnej i wzdłuż niej dociera do linii energetycznej; dalej tą linią na północny-wschód do skraju lasu; skrajem lasu do drogi Gawliki Wielkie - Gawliki Małe dalej tą

drogą, przez PGR Gębałki do Gawlik Małych, tam wzdłuż linii energetycznej na południe, a potem południowy wschód do drogi leśnej i drogą przez las, potem wzdłuż lasu do drogi polnej prowadzącej do jeziora Szóstak Mały; następnie drogą polną do stacji transformatorowej (na północny-wschód) i dalej wzdłuż linii energetycznej do drogi polnej biegnącej do Orzechowa, dalej drogami polnymi wzdłuż jeziora Szóstak, potem linią prostą łączącą koniec drogi ze skrajem lasu, a następnie wzdłuż wschodniej linii lasu do drogi Czarnówka - PGR Gębałki i tą drogą na północny-wschód do Czarnówki; następnie wzdłuż drogi Czarnówka - Gawliki Wielkie do drogi wojewódzkiej Wydminy - Olecko; dalej drogą wojewódzką na zachód do skrzyżowania z linią energetyczną; następnie wzdłuż tej linii w kierunku północno-zachodnim, a następnie północno-wschodnim do drogi prowadzącej do Gawlik Wielkich, dalej drogami polnymi w kierunku lasu, drogami prowadzącymi wzdłuż lasu na południowy zachód; dalej drogą prowadzącą wzdłuż południowej granicy lasu, do skrzyżowania z granicą administracyjną gminy Kruklanki i drogi wiejskiej Sołtmany - Gawliki Wielkie, będącej punktem początkowym opisu. Opis przebiegu granicy terenu (rejon miasta Ełk) wyłączonego z Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego. Granica tego terenu przebiega od styku drogi powiatowej Bałamutowo - Stare Juchy z kompleksem leśnym na zachód od wsi Bałamutowo, granica biegnie wzdłuż drogi Bałamutowo - Malinówka do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości Sikory Juskie, fragmentem drogi polnej na południe do linii energetycznej i dalej wzdłuż tej linii na wschód do Stradun, następnie dochodzi do drogi biegnącej wzdłuż rzeki Ełk i podąża nią do drogi Straduny - Ełk; tą drogą podąża na południe i za miejscowością Oracze skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż drogi polnej Oracze - Konieczki do granicy miasta Ełk; następnie skręca w kierunku północno-wschodnim i drogami polnymi oraz wałem dociera do rzeki Ełk, przecina ją, biegnąc wzdłuż drogi Ełk - Augustów na północny-wschód, potem skręca na północ w drogę do Miluk i wzdłuż linii lasu dochodzi do drogi Ełk - Regielnica (na południowy-zachód od jeziora Selmęt Wielki); dalej pokrywa się ze wschodnią i południową granicą administracyjną miasta Ełk do drogi Chruściele - Ełk, drogą do PGR Ełk i dalej na wschodnią stronę jeziora Ełckiego, następnie wschodnim brzegiem tego jeziora do styku z drogą Ełk - Orzysz i linią kolejową Ełk - Orzysz, dalej wzdłuż linii kolejowej na północny-wschód do drogi Ełk - Woszczele i tą drogą do linii kolejowej Ełk - Giżycko, wzdłuż linii kolejowej do miejscowości Woszczele, do skrzyżowania z drogą Woszczele - Bałamutowo; następnie skręca w kierunku północnym wzdłuż tej drogi, potem skrajem kompleksu leśnego do torów kolejowych Ełk - Giżycko, wzdłuż torów i dalej skrajem lasu do styku z drogą Stare Juchy - Bałamutowo, stanowiącego punkt początkowy opisu.

## **Załączniki binarne**

---

Załącznik Nr 2 do Projektu uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko - Mazurskiego w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego

*mapa*

Zalacznik2.jpg